

De verandering zijn

Een optimale balans

'De ballen vlogen onbeheerst in het rond, er werd gehuild, vooral anderen werd de schuld gegeven en de score werd consequent bediscussieerd'

Berend van de Kraats is oud-onderzeebootcommandant en initiatiefnemer van BOOST. Met de maatschappelijk geïntegreerde doetank OceansX werkt hij nu aan een nieuwe manier van organiseren. Hierin staat het menselijk potentieel centraal en wordt het volledig ingezet om te werken aan wat ons dierbaar is.

Met OceansX ben ik inmiddels twee jaar onderweg. Voor mij biedt het een constructie waarmee ik mijn ervaringen, die ik in de afgelopen jaren heb opgedaan, optimaal kan inzetten voor de maatschappij. Dus óók nog altijd om te beschermen wat ons dierbaar is.

Uiteraard blijkt het optimaal inzetten van potentieel in elke Xploratie die we met OceansX ondernemen weer opnieuw een zoektocht. Elke situatie vraagt om de juiste balans tussen zekerheid en onzekerheid, tussen vertrouwen en sturing en tussen inspireren en opdragen. Hele realistische aspecten om centraal te stellen in de huidige tijd en met de balans daarin te Xploreren. En soms wellicht ook even niet.

De deadline voor deze column valt tijdens de 'midterm' van onze vakantie in Zuid-West England. Nanda en ik zijn met onze drie kinderen Daan (12), Sara (11) en Eva (10) op pad in een Toyota Landcruiser uit '89 en twee daktenten.

Eerder tijdens de reis schaakten wij onszelf op een midgetgolfbaan. Het was druilerig weer en aan het mos op de 'crazy holes' te zien leek het erop dat ze dit jaar nog niet gespeeld waren. We gingen aan de bak. De eerste hole ging lekker. Eva kreeg als eerste een herkansing van de familie. Maar dat zou de laatste zijn. Vervolgens wilde Daan op hole drie er eigenlijk ook wel een en Sara direct daarna op hole vier. Zo werd het steeds fanatieker.

De één wilde ik helpen met een aantal motorische tips, met uitblijvende dankbaarheid. De ander, gekenmerkt door een behoorlijk fanatisme, wilde ik zichzelf laten confronteren. Ook dat escaleerde behoorlijk. Dit alles terwijl ik zelf probeerde het goede voorbeeld te geven door de bal wél dicht bij de hole te krijgen, maar het óók duidelijk leuk te vinden als het minder ging (moest ik daarvoor dan ook bewust slechter gaan spelen?!). Op hole acht werd besloten om er nog eens negen te spelen. Dan zou het iedereen beter afgaan.

Ik moet u eerlijk bekennen... we hebben de achttien holes niet gered. De ballen vlogen onbeheerst in het rond, er werd gehuild, vooral anderen werd de schuld gegeven en de score werd consequent bediscussieerd. Het was maar goed dat we alleen waren ergens in *the middle of nowhere* in Cornwall.

Nanda en ik hebben erg gelachen. De balansen werden duidelijk niet gevonden. We hebben met elkaar geconcludeerd dat het waarschijnlijk door vermoeidheid kwam. Iedereen kon daar mee leven en ging tevreden slapen. Aan boord zeiden we altijd: slapen is een wapen.

We willen graag alle balansen altijd optimaal krijgen. Ook in dit Marineblad is dat terug te lezen. Soms lukt dat beter dan anders. En wanneer het niet lukt, is het wellicht goed om het met elkaar even heerlijk wat rust te geven om vervolgens de balansen weer optimaal te Xploreren.

Blijf in contact!

- **Bekijk www.Oceansx.nl – Oplossen vanuit beweging**
- **berend@oceansx.nl voor reacties en tips**
- **Volg ons op [@oceansx.nl](https://www.instagram.com/oceansx) en [/company/oceans/](https://www.linkedin.com/company/oceans/)**